

KUULUSET

2012-2013

TEKIJÄT

Päätoimittaja

Anna Moilanen

Toimittajat

Riina Jääskeläinen

Maria Koivukari

Moona Vainikka

Pinja Vainio

Julia Viitanen

Taitto

Anna Moilanen

Joonas Kyöstiä

Ohjaavat opettajat

Kai Heltola

Mika Kähkönen

Kannen kuvat

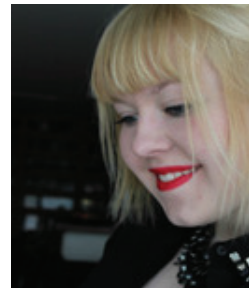
Anna Moilanen

Karolina Wallin

Piirtäjä

Elina Äijälä

Päätoimittajalta

Kun on seitsemän keskeneräistä juttua työn alla, aikataulut painavat päälle ja taitot tekemättä, mietin, mihin ihmeeseen olen taas lupautunut? Teen ympärivuorokautista päivää pyörien töiden, koulun, oppilaskunnan ja lehden ympärillä kuin päätön kana. Tiedän kuitenkin jo vastauksen, ennen kuin ehdin sitä itseltäni kysyä: tämä on ihan hemmetin kivaa.

Totuus on, että inhoan kirjoittamista. Se on kivaa siinä vaiheessa, kun juttu on valmis ja paperilla painettuna. Viime vuonna Amerikassa ollessani päädyin kuitenkin koulun lehteen toimittajaksi, ja se oli yksi parhaimpia kokemuksia ikinä. Niistä paristakymmenestä ihmisestä tuli minulle kolmas perhe, jolle voi kertoa kaiken, purkaa stressin ja jonka kanssa tehdä töitä yömyöhään, kunnes lehti on taas painovalmis. Opin aivan käsittämättömän paljon journalismista, ja niin, se oli hauskaa.

Sitten tulen tänne ja tarkoituksena on saada 12:n sijaan yksi lehti aikaiseksi. Ei ole enää omaa pientä toimistoa tai lehden omaa keittiötä, ei ohjaajaa, joka olan takaa haukkuu kaikkien jutut aivan surkeaksi ja käskee aloittamaan alusta, kuolettavia aikatauluja tai yhteisiä iltoja koululla lehteä tehden. Nautinko minä tästä enää? No, kyllä. Toimittajan leikkiminen on hauskaa ja antoisaa, olivat olosuhteet mitkä tahansa.

Toivon, että lehdestä tuli hyvä ja oppilaiden näköinen. Halusin saada kaiken hoidettua kunnialla, joten olemme muiden toimittajien kanssa noudattaneet hyvän journalismin normeja ja sääntöjä. Toivottavasti ensi vuonna kehitytään taas!

Anna Moilanen

Rehtorilta

On alkanut kesä 2013 ja olemme päättämässä Kuusankosken lukion kuudetta lukuvuotta. Olemme jättäneet taaksemme pitkän, työntäyteisen, uutta innostusta täynnä olleen syksyn. Talvi toi mukanaan lukioverkkokeskustelut ja lomautussuunnitelmat. Tynkäkevään kuluessa ja kesää kohti mentäessä lukiokeskustelu ja lomautussuunnitelmat alkoivat tarkentua ja todentua, mutta vielä niin häilyvinä ja vaihtelevina suunnitelmina. Kesän ratkaisuja odotellessa jätämme opiskelun ja opetustyön siirtyäksemme ansaitulle uuden energian ja voimien kokoamisvapaalle, kesälomalle.

Kun paikallisella tasolla keskusteltiin lukioverkosta, niin valtakunnallisella tasolla keskeinen lukiokoulutusta koskeva koulutuspoliittinen keskustelu liittyi ylioppilastutkinnon sähköistämiseen. Muutoksen aikataulutusta saatiin kevään kynnyksellä, mutta monia kysymyksiä on vielä ratkaistavana ennen kuin uudistus alkaa toteutua syksyllä 2016. Näillä näkymin samanaikaisesti lukiossa otetaan käyttöön myös uusi opetussuunnitelma, jonka valmistelutyö on myös valtakunnan tasolla aloitettu.

Lukiossamme on opiskellut päättyvänä lukuvuotena noin 260 opiskelijaa, opetusta on antanut 27 opettajaa ja tukipalveluista on vastannut kuusi muuhun koulun henkilökuntaan kuuluvaa. Opetuksen järjestelyt väljenivät yhtäältä pienempien opetusryhmien myötä. Toisaalta opetus tiivistyi, kun rinnakkaisia ryhmiä ei syntynyt pienempään opiskelijamäärän vuoksi entiseen tapaan. Edelleen opiskelijoillamme oli mahdollisuus tehdä kurssivalintoja laajasta, kattavasta kurssitarjottimesta.

Aiempien vuosien tapaan opiskelijamme tekivät useita vierailuja, tutustumiskäyn-
tejä lukion ulkopuolella ja myös lukiollamme vieraili eri alojen asiantuntijoita. Kolmannen vuosikurssin opiskelijat tutustuivat lukion jälkeisiin jatko-opintomahdollisuuksiin Lappeenrannan teknillisellä yliopistolla ja Studiamessuilla Helsingissä. Kouvolan kolmannella KouAhead- koulutusmessuilla lukiomme esittelyssä peruskoulunsa päättävälle olivat menossa mukana myös Kasuaali ja maskotti-Possu.

Kansainvälisen toimintamme tiivistyi tänä lukuvuonna onnistuneeseen säidenkin suosimaan Viimsin keskikoolin liikunnalliseen, kisailevaan vierailuun toukokuun alussa. Kanadalainen vaihto-oppilas on tuonut väriä päivittäiseen työskentelyyn kuluneen lukuvuonna.

Oppilaskunta panosti vahvasti opiskelijoiden viihtymiseen ja hyvinvointiin lukiossamme sekä vastuullaan olleiden lukion juhlien suunnitteluun ja toteuttamiseen. Pienillä tempauksilla ja teemoilla saimme kuukausittain virkistytystä ja herätystä arkiseen aherrukseen opintojen parissa; logo-kilpailu ja roosanauha syksyllä, hankipallo talvella, toogabileet vapunaattona. Yksin mieleenpainuvin kokonaisuus oli syyslukukauden päätös – onnistunut joulujuhla ja yökirkko.

Kiitokset opiskelijoillemme vaiherikkaasta, mieleenjäävästä, yhteistyön ja uuden ajattelun lukuvuodesta. On tehty yhdessä ja erillään, eletty, koettu ja nähty, rupeama yhteistä opintietä tänä keväänä lakitettavien ylioppilaiden kanssa. Työntäyteiset opiskeluvuodet ja mahdollisuuksia sisältävät opiskelujaksot jatkuvat ensimmäisen ja toisen vuosikurssin opiskelijoilla kohti lukion päättötutkintoa ja valkolakia.

Kiitokset lukiomme opettajille ja henkilökunnalle yhteistyöstä, jolla olemme edistäneet opiskelijoidemme oppimista, tukeneet ja kannustaneet heitä jatko-opintoihin ja oppimiseen koko elämään varten.

Aurinkoista ja rentouttavaa kesää
Kuusankosken lukion väelle!

Riitta Mutru

Sisällysluettelo ja kalenteri

Elokuu

14.8. Lukuvuosi alkaa

Entiset opettajat s. 7

Pekka Uotila ja Ulla Silvonen jäivät eläkkeelle, mutta juttua vielä riittää.

Syyskuu

Töissä lukion ohessa s. 8-9

Rahaa haluaa kaikki, mutta onnistuuko työssäkäynti lukion ohessa?

Lokakuu

Opiskelijakortti s. 6

Monelta se löytyy, mutta mitä hyötyä siitä oikeasti on?

Luokkakuvat s. 20-25

Marraskuu

Ei kolme vaan neljä vuotta s. 10-11

Ira Smal ja Saana Jääskeläinen saavat lakin päähän kavereitaan vuotta myöhemmin — omasta tahdostaan.

Joulukuu

5.12. Itsenäisyyspäivä- ja ylioppilasjuhla

20.12. Joulujuhla

Ei tuuria vaan taitoa s. 28-30

Elias Inkilä, Kevin Parras, Juha Matikainen, Karita Kohtala ja Kasuaali kertovat harrastuksistaan.

Tammikuu

17.1. Kouahead-messut

Helmikuu

14.2. Penkkarit

15.2. Vanhojentanssit

Päivä Prinsessana s. 18-19

Vanhojen tanssit olivat Pinja Hietaselle upea kokemus.

Maaliskuu

Luovuttajia? s. 14-15

Anni Taipale ja Elina Ellonen kertovat päätöksestään jättää lukio kesken.

Kolumnit s. 16-17

Pinja Vainion ja Riina Jääskeläisen kolumnit

Huhtikuu

Pukeutuva vs rennosti pukeutuva s. 26-27

Kysymys, miten kouluun pitäisi pukeutua, jakaa mielipiteitä.

Sarjakuvat s. 31

Toukokuu

“Aion muuttaa takaisin Suomeen“ s.12-13

Amélie Chantal kertoo vaihto-oppilaskokemuksistaan.

Vinkkejä ensi vuoden abeille yo-kirjoitukseen s. 25

OPISKELIJAKORTTI

ja mitä kaikkea sillä saa

Lukiolaisten liiton opiskelijakortti on varmasti monen tasukusta, mutta missä kaikkialla siitä on hyötyä? Tässä on pieni lista paikoista, joissa kortin näyttäminen kannattaa.

10 % alennukset

- Subway
- Amarillo, Kouvola
- Cafe Picnic
- Kahvila Naapantuura
- Jone-X, Kuusankoski
- Kyminkulman apteekki
- Urheilu Jokinen, Kuusankoski
- Pilailu-Puoti, Kuusankoski
- Kouvolan Verho Salonki
- Silmäasema (taittovirheleikkaukset)

Listassa on mainittu vain paikallisia yrityksiä sekä muutamia suurempia yrityksiä. Kannattaa siis aina rohkeasti kysyä mahdollista alennusta, kun asioi uusissa liikkeissä.

Lukiolaisten liiton opiskelijakortin taakse on myös mahdollista saada Eurooppalainen nuorisokortti, jolla saa alennuksia Euroopassa matkustaessa aina tanssikursseista majoitukseen ja matkustamiseen.

Lukiolaisten liiton jäseneksi voi liittyä netissä osoitteessa www.lukio.fi ja saada kortin kotiin postitettuna. Kortti maksaa ilman Eurooppalaista nuorisokorttia 16 e vuodessa + kortin painatus 3 e, Eurooppalaisen nuorisokortin kanssa hinta on 22 e.

Muut alennukset

- VR, -50 % matkoista
- Matkahuolto, -50 % matkoista
- Pizzeria Bella, Kouvola
0,3 l limu ruuan yhteydessä
- Rax Buffet, ilmainen pehmis buffetin yhteydessä
- Filmtown, 3 e elokuvavuokrat
1 e su-to
- Studio 123, Kuusankoski
8 e normaali elokuva
- Urheilu Jokinen, Kuusankoski
vaatteet ja jalkineet -15 %
- Tiimari, -15 % tuotteista
- ATK-superpalvelu, Kouvola
-50 % huolloista
- Citysalon parturi-kampaamo
Kouvola, -5 e palveluista
- Mustepalvelu, Kouvola
-15 % mustetäytöt, tuotteet -5 %
- Salon Pia Tommiska, Kouvola
-15 % palveluista
- Silmäasema, -23 % silmälasit
-15 % aurinkolasit
- Fredrikson, -25 % yo-lakista

PEKKA UOTILA JA ULLA SILVONEN

ENTISET OPETTAJAT

”Olen Pekka Uotila ja opetin biologiaa sekä maantiedettä. Opettajan ura ei ollut haaveeni pienenä eikä vielä ylioppilaanakaan, vaan lähdin opiskelemaan biologiaa kiinnostuksen vuoksi. Aloitin urani vuonna 1977 Kuusaan lukiossa, ja tuolloin lukiossa oli paljon vähemmän biologiaa ja varsinkin maantietoa. Valinnaisuutta oli paljon nykyistä vähemmän. Koulussa oli silloin paljon kerhotoimintaa. Perustimme uuden luontokerhon, joka kantoi nimeä Bombus. Kerhotoiminta laajeni nopeasti innokkaiden kerholaisten avustuksella.

Suurin muutos urani aikana oli siirtyminen kurssimuotoiseen lukioon. Mielestäni se toi mukanaan liian laajat opetussuunnitelmat, pakkotahtisen pikaopiskelun, raskaat koeviikot, huonot lukujärjestykset ja lopulta koko lukio-opiskelun suosion vähenemisen. Mielestäni nykyään ylioppilaskokeessakin on liikaa valinnaisuutta, kun vain äidinkieli on pakollinen kirjoitettava aine. Hauskin sekä mieleenpainuvin tapaus urallani sattui keväällä 1985, kun sain valvontaluokaltani lahjaksi uuden Tunturi-polkupyörän. Sillä ajelen edelleenkin. Toinen hauska tapaus oli, kun lehtori Jumppanen sai omilta abeiltaan loppuun ajetun Lada-romun, joka oli penkkariaamuna hinattu lukion pihalle.

Eläkkeelle siirtyminen tuntui haikealta, mutta aikani kuluu hyvin retkeillen, lueskellen sekä puutarhaa hoitaen. Haluan, että jään oppilaiden sekä muiden opettajien mieliin ikimuistoisena persoonana sekä ekoesimerkkinä — tulin aina kouluun pyörällä.”

”Olen Ulla Silvonen, entinen yläkoulun ja lukion kieltenopettaja. Opetin saksaa, englantia sekä viimeisinä työvuosinani myös latinaa. Tulin silloiseen Kuusaan lukioon saksan kielen tuntiopettajaksi syksyllä 1980. Silloin lukio ei ollut vielä kurssimuotoinen ja samoissa tiloissa toimivat myös ala-asteen musiikkiluokat. Koulu on kehittynyt paljon sitten 1980-luvun niin ulkoisilta puitteiltaan kuin teknologisestikin. Mielestäni koulun kuuluisikin kulkea muutosten kärjessä. Eräs iso muistettava tapaus urani aikana oli lukiorakennuksen saneeraus.

Kokonainen työvuosi pihalla parakeissa koetteli varmaan niin opiskelijoiden, kuin opettajienkin kärsivällisyyttä. Olen myös huolissani nykynuorison tilasta. Huonosti voivien määrä on ikävä kyllä kasvanut urani aikana. Toivon, että yhteiskunnan varat riittävät huonosti voivien auttamiseen. Nuorissa on tulevaisuus, mutta emme saa sallia maahamme muodostuvan kouluttamattomien sekä ammattitaidottomien nuorten joukkoa, josta sitten kasvaa aikuisia.

Eläkkeelle siirtyminen ei tuntunut haikealta. Oma kykyni ottaa vastaan koulu-elämän muutoksia alkoi olla rajallinen, joten oli aika siirtyä uusiin kuvioihin. Haluaisin, että minut muistetaan asiallisena sekä ystävällisenä kieltenopettajana, joka antoi oppilaille välineitä selvitytyä oikeasta elämästä.”

TÖISSÄ

TEKSTI/KUVAT:
ANNA MOILANEN, MARIA KOIVUKARI

KOULUN OHESSA

SANNA MANNIKAINEN, 18V.
SUBWAY, KOUVOLA

Miten sait töitä?

Hain kesätöitä netti-ilmoituksen kautta.

Kuinka usein olet töissä?

Muutaman kerran viikossa, mutta yo-kirjoitusten aikana vain pari kertaa kuukaudessa. Lomalla noin 3-5 kertaa viikossa.

Mitä hyvää on olla töissä ja käydä lukiota samaan aikaan?

Saa välillä ajatuksia muualle opiskelusta, tulee itsenäisemmäksi ja oma-aloitteisemmaksi, mistä on hyötyä myös koulussa. Ja tietysti tärkein, eli saa rahaa.

Millaisille ihmisille suosittelisit työntekoa koulunkäynnin ohella?

Oikeastaan en suosittelisi sitä kenellekään. Kouluun tulisi panostaa eniten, ja sen pitäisi olla nuoren ainoa työpaikka.

PÄIVI HYVÄRINEN, 18V.
UTIN ABC

Miten sait töitä?

Siskoni oli siellä töissä ja he soittivat minulle, koska tarvitsivat lisää työntekijöitä.

Miksi halusit töihin?

Asun yksin, joten tarvitsen rahaa.

Kuinka usein olet töissä?

Nyt olen ollut töissä pari viikonloppua vuodenvaihteen jälkeen, mutta yleensä viikonloppuisin ja välillä viikolla sekä kaikki lomat.

Mitä huonoa on olla töissä ja käydä lukiota samaan aikaan?

Ei jaksakaan ikinä tehdä mitään muuta, vaikka olisikin vapaata. Ei myöskään jaksakaan oikein keskittyä koulunkäyntiin.

AINO LINDSTEN, 17V. MEGA OY

Miten sait töitä?

Kävin paikan päällä kysymässä, mua haastateltiin ja pääsin töihin.

Miksi halusit töihin?

Halusin rahaa säästöön ja oli ylimääräistä aikaa.

Kuinka usein olet töissä?

Kolmena iltana viikossa.

Joustaako työnantajasi työajoissa, koska olet opiskelija?

Joustaa paljonkin, saan esimerkiksi kokeiden takia ottaa vapaillan. Muutenkin jos on omia menoja niin kyllä siellä joustetaan.

Mitä huonoa on olla töissä ja käydä lukiota samaan aikaan?

Kavereille ja omille menoille jää aika vähän aikaa viikoilla.

Vaikuttaako työskentely koulunkäyntiisi?

Ei oikeastaan, jos on hirveästi koulujuttuja, niin saan otettua vapaata. Harvoin tarvitsee ottaa vapaata, kyllä ne läksyt aina jossain välissä kerkeää tehdä.

ANNA MOILANEN kommentti:

Töitä ilman kokemusta?

Lukiolaisilla on omat hankaluutensa, kun haetaan töitä: varsinkin kun ratkaisevana tekijänä paikan hakijoiden kesken on usein työkokemuksen määrä. Kuinka edes saada työkokemusta, jos ei voi saada töitä sen puutteen takia?

Yläasteella menin tet-harjoitteluun paikalliseen ruokakauppaan, ihan vain koska tiesin, että he palkkaavat yhden kesätyöntekijän. Teinkin hommia niska limassa ja sain kesätöitä — seuraavaksi kolmeksi vuodeksi. Nyt olen vielä samassa paikassa, kassalla, ja tehnyt töitä koulun ohella. Samaa aikaan suuri osa kavereistani tuskailee, kun töitä ei löydy, vaikka kuinka hakee ja yrittää.

Töiden tekeminen koulun ohella ei ole niin helppoa. Palkkapäivänä kaikki huono kuitenkin unohtuu ja muistaa taas miksi on töissä.

Eikä ainoastaan raha houkuttele töihin. Tiedän, että tulevaisuudessa minun työkokemuksellani on helppo saada töitä ainakin ruokakaupoista. Työnhakijoita kun usein vertaillaan työkokemuksen nojalla. Vaikka se tuntuukin epärealistiselta, se on ymmärrettävää: kokeneempi tekijä on nopeampi kouluttaa ja luotto on korkeampi, kun tietää, että henkilö on menestynyt töissä hyvin aikaisemminkin.

Itse suosittelen olemaan avoin kaikelle työlle. Surkeakin työ saattaa taas avata uusia ovia, ja raha on aina rahaa. Jos silti mitään ei tunnu löytyvän, olisi hyvä hankkia lisäpisteitä muin keinoin: voit esimerkiksi hankkia hygieniapassin tai opetella veikkauskoneen käyttöä kurssilla.

Itse en kuitenkaan suosittelen työntekoa koulun ohessa kovin monelle. Jos haluat töitä, kannattaa ainakin varmistaa, että töitä ei ole liikaa ja saat vaikuttaa työtunteihisi oman jaksamisesi mukaan. Koulun pitäisi kuitenkin olla se ykkönen.

EI KOLME VAAN NELJÄ VUOTTA

TEKSTI/KUVAT: RIINA JÄÄSKELÄINEN,
ANNA MOILANEN

Kun useimmat suorittavat lukion kolmessa vuodessa, jotkut viivyttävät opintojaan — ja vielä vapaaehtoisesti. Laiskuutta?

On monia syitä käydä lukio neljässä vuodessa. **Saana Jääskeläinen** 17, on tyytyväinen omasta päätöksestään. “Päätin ensimmäisen vuoden talven aikana, että käyn lukiota hieman pidemmän aikaa. Ensin ajattelin, että kolmessa ja puolessa vuodessa, mutta sitten kuulin Kymenlaakson Opistosta Inkeroisissa ja päätin hakea sinne valokuvauslinjalle. Linja kestää puoli vuotta ja alkaa ensi syksynä. Takaisin lukioon palaan vasta ensi talvena”, Saana kertoo. Saanan mukaan positiivista on se, että viikkotunteja on vähemmän ja pääsee opiskelemaan muutakin, mikä kiinnostaa. “Ei harmita, vaikka valmistun kavereita myöhemmin. Kaikki kaverit pääsevät sitten juhlimaan minua, kun omat juhlalat on vietetty jo vuosi sitten!” hän vitsailee.

Saana Jääskeläisen vanhemmat ymmärsivät tilanteen ja olivat samaa mieltä hänen kanssaan. Apua opintojen suunnitteluun Saana on saanut opolta. Tähän mennessä neljän vuoden aikataulu ei ole tuottanut ongelmia. “Suosittelen lukion käymistä neljässä vuodessa niille, jotka haluavat ottaa vähän rennommin eikä ole kiirettä esimerkiksi jatko-opintojen kanssa. On kivaa, kun voin pitää pienen tauon lukio-opinnoista ja tehdä ihan muuta!”

”On ärsyttävää selittää tutuille, ettei ole vielä ylioppilasjuhlia: kaikki luulevat minua tyhmäksi!”
— Ira Smal

Opiskelujen venyttäminen vuodella voi johtua myös yksinkertaisesti ajan puutteesta ja liiallisesta stressin määrästä. **Ira Smal**, 18, koki seitsemäntuntiset päivät ja vielä sen päälle tulleet jalkapalloharjoitukset ylikuormittaviksi. ”Stressi söi niin paljon henkistä jaksamista; nyt ei tarvitse stressata niin paljoa ja voin myös panostaa kouluun sekä muuhun enemmän.”

Ira on huomannut, että usein opintojen pidentämistä ei nähdä hyvässä valossa, varsinkin näin ylioppilasjuhlien lähellä kun sukulaiset ja tutut odottavat juhlia. ”Vanhemmat olivat kyllä sitä

mieltä, että tosi hyvä juttu. Hankaluuksia on tullut itsenäisen työn lisääntymisessä; on isompi kynnyks tulla koululle yhden tunnin kuin seitsemän tunnin takia. Omien opintojen suunnittelu ei myöskään ole niin helppoa kuin monilla muilla. ”Joutuu järjestelemään asioita paljon enemmän, tänäkin vuonna olen käynyt paljon niin kolmosten kuin kakkostenkin kursseja, joten on tullut paljon päällekkäisyyksiä ja joutunut tenttimään.”

Ira aikoo kirjoittaa kahdeksan eri ainetta kolmessa osassa. Aineet on järjestelty niin, että voi keskittyä muutama kerrallaan, niihin joiden yo-kokeisiin juuri valmistautuu. ”Niiden henkilöiden, jotka ovat oikeasti ahkeria ja hyötyisivät lisääjasta, kannattaa miettiä opintojen pidentämistä. Siitä ei ole kuitenkaan mitään hyötyä, jos laiskuudesta niitä siirtää: ei opiskelu ole sen helpompaa myöhemminkään.”

Saana ja Ira pidensivät opintojaan, jotta olisi enemmän aikaa opiskella ja tehdä muitakin asioita. Molempien vanhemmat suhtautuivat asiaan kannustavasti.

Amélie Chantal

**Kotipaikka: Quebec,
Kanada**

Ikä: 18

**Vaihto-oppilaana
Kuusankosken lukiossa
2012-2013**

Amélie Chantal:

TEKSTI/KUVAT: ANNA MOILANEN

**”Aion muuttaa
takaisin Suomeen”**

Vuoden Kuusankosken lukiossa vaihto-oppilaana viettänyt Amélie Chantal kertoo mielipiteensä Suomesta, sen huonoista sekä hyvistä puolista.

Amélie Chantal, 18, ei oikein tiennyt mitä tehdä koulun jälkeen, joten toiseen kulttuuriin tutustuminen kuulosti hyvältä idealta. “Halusin vähän vaihtelua, joten päätin lähteä vaihto-oppilaaksi.”

Améliella ei ollut suunnitelmia, minne haluaisi mennä, joten hän luki netistä eri maista ja arpoi mielenkiintoisista maista ne, mitkä laittoi hakemukseen. Ensin Amélie oli menossa Alan-komaihin, mutta muutaman mutkan jälkeen hän päätyi Suomeen. “Kaikki aina kysyvät minulta,

miksi tulin Suomeen, enkä edes tiedä vastausta! En tiennyt Suomesta mitään ennen kuin tulin tänne, mutta se oli tarkoituskin. Jos menet vaikka Yhdysvaltoihin, tiedät kulttuurista jo melkein kaiken elokuvien ja muun sellaisen kautta, ja kieli on helppo oppia. Ajattelin, että voisin opetella vaikeampaa kieltä ja nähdä täysin eri kulttuuria.”

Suomen kielen opettelu osoittautuikin haasteeksi. Amélie ymmärtää suomen kieltä suhteellisen hyvin, mutta puhuminen tuottaa vaikeuksia. “Suomen kielen sanat ovat täysin erilaisia kuin vaikka englannin- tai ranskankieliset sanat, joten niitä on vaikea muistaa. Kieli on muutenkin hyvin erilainen.”

Amélie tuli Suomeen Rotary International -järjestön kautta, ja Quebecista lähti noin 20 muutakin vaihto-oppilasta. Aluksi Amélien piti maksaa 500 dollaria järjestölle, minkä jälkeen hän kustansi itse lentoliput, viisumin ja muun paperityön, mitä järjestö ei hoida. “Saan kuitenkin joka kuukausi järjestöltä rahaa noin 60 euroa, joten periaatteessa saan maksamani 500 dollaria takaisin. Minun ei myöskään tarvitse maksaa koulukirjoja, vaan järjestö hoitaa ne.”

”Suomalaiset välittävät paljon enemmän ulkonäöstään.”

Kulttuurishokkia Amélie ei kokenut, ainakaan aluksi: Kanadan luonto kun muistuttaa Suomen luontoa hyvin paljon, ja ihmiset käyttäytyvät samalla tavalla. “Kuitenkin mitä kauemmin olen täällä, sitä enemmän näen eroavaisuuksia.” Amélien mukaan suomalaiset välittävät paljon enemmän ulkonäöstään, rakastavat kotimaataan ja ottavat ihmissuhteet paljon vakavammin. “Kanadassa ystävyysuhde saattaa loppua pikku riitaan, eikä sitä sen kummemmin murehdita. Täällä ei niin vaan ystävyysuhteet lopukaan. Vaikka suomalaiset ovatkin usein ujoja, ovat perheet silti avoimempia täällä kuin Kanadassa.”

Huonona puolena Amélie näkee vaikeuden tutustua uusiin ihmisiin kielimuurin tai yksinkertaisesti ujouden takia. “Kanadassa ei ole epätavallista puhua täysin tuntemattomalle, mutta täällä ihmiset katsovat usein kieroon, jos heille vain menee puhumaan ilman mitään sen kummempia esittelyitä.”

Amélie sanoo vuotensa olleen kiva ja erilainen. “Minulla ei ollut mitään odotuksia tulevasta vuodesta, kun tulin tänne. Vaikka Suomessa onkin hyvin vähän turisteille tarkoitettua tekemistä, näin sen vain hyvänä asiana: sain kokea, mitä suomalainen elämäntyyli oikeasti on.”

Ihmisenä Amélie kokee kasvaneensa itsenäisemmäksi ja rohkeammaksi. Hän osaa myös pitää parempaa huolta ystävyysuhteistaan ja ymmärtää, ettei tarvitse niin paljon tavaraa. “Aion tulla takaisin Suomeen myöhemmin, kun kouluni on käyty. Haluan tulla jatko-opiskelemaan tänne, koska suomalaiset koulut ovat hyviä ja täällä opiskelu on paljon itsenäisempää. Aion siis myös jatkaa suomen kielen opiskelua — vaikka se tuskaa onkin!”

KUVAT: ANNA MOILANEN

Elätkö unelmaasi vai unelmoitko eläväsi?

Pieni tai suuri, kallis tai halpa, yksityinen tai julkinen, aineellinen tai ei, nimittäin unelma. Unelmia löytyy varmasti meiltä jokaiselta. Ne ovat elämän kantava voima. Tuskin yksikään jaksaisi ilman unelmia ja haaveita. Ne auttavat pakertamaan koulussa ja töissä. On helpompi elää arkea, kun on jotain, mistä unelmoida.

Jos alkaisin omia unelmiani luettelemaan, menisi siihen koko kolumni. Ajattelin nyt kuitenkin kertoa hieman omista unelmistanikin. Pienenä hartain toiveeni oli tulla poliisiksi. Se unelma kuitenkin katosi, kun kasvoin hieman vanhemmaksi. Nykyisin unelmoin varmaankin aika perusasioista, kuten hyvästä tulevaisuudesta sekä mahdollisesti myös perheestä. Yksi erikoisempi unelma minulta kuitenkin löytyy. Haluaisin pakata rinkan ja lähteä reilamaan muutamaksi kuukaudeksi tai vuodeksi ympäri Eurooppaa, ja miksei myös muuallekin. Olen kuitenkin hieman arkajalka toteutuksen suhteen, joten toivon, että iän lisääntyessä olisin valmis toteuttamaan unelmani.

Mistä sitten voi unelmoida? Siihen ei ole rajoja. Jonkun tärkein unelma on hyvä itsetunto, toinen puolestaan haaveilee lääkärin urasta. Unelmat ovat myös hyvin erilaisia eri puolilla maailmaa. Köyhissä Afrikan maissa nuoret haaveilevat koulusta, rikkaissa maissa unelmien kohteina voivat olla merkkilaukku tai omakotitalo. Unelmien laatu riippuu omasta asemasta maailmassa. Poliitikko saattaa haaveilla vähemmän julkisesta ammattista, pieni lapsi lelusta tai karkista. Nuorella unelmien kohteena saattaa olla hieno auto tai haave hyvästä kesätyöpaikasta. Tärkeintä kuitenkin on, että jokaisella on oma unelma, jota tavoitella.

Unelman toteuttaminen vaatii todella rohkeutta. Osa meistä tyytyy vain haaveilemaan, toiset ryhtyvät heti toteutus puuhiin ja elävät täysillä. Vaihdatko sitä pelokkaana kanavaa, kun näet televisiossa unelmiesi lomakohteen tai harrastuksen? Ajatteletko, ettet osaa, voi tai pysty siihen? Jatkatko kiireesti matkaa ennalta suunniteltuun määränpään elämässäsi?

Voi olla, että monen unelmat ovat lytätty jo nuorena sanomalla: “Älä kuvittele itsestäsi liikoja!” Meidän suomalaisten perusluonteeseen kuuluu itsemme vähättelevä. Jos siitä pääsee eroon, voi elämä näyttää aivan erilaiselta. Hyvä nyrkkisääntö omaan elämään olisi se, että pää pilvissä mutta jalat maassa.

Kuka sanoo, että on aina pakko elää saman kaavan mukaan vuodesta toiseen? Kesä on mitä parhainta aikaa toteuttaa hulluimmatkin haaveet. Hyppää siis rohkeasti kyytiin, jos unelmasi kutsuu!

Riina Jääskeläinen

Lomalle?

Kuusankosken lukiolaiset ovatkin varmasti kuulleet jo ensi syksynä vietettävästä ”kahden viikon lomasta” sekä muutamasta ylimääräisestä ”lomapäivästä”. Puhutaan siis opettajien lomautuksista. Kouvolaa aikoo lomauttaa peruskouluopiskelijoita sekä toisen asteen opiskelijoita. Jes! Ei koulua kahteen viikkoon! Eikö olekin hauskaa saada olla pois koulusta ja vielä luvan kanssa? Ei oikeastaan.

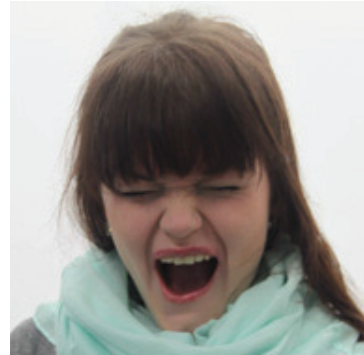
Kolmasluokkalaisille tulee tukalat paikat. Kirjoitukset edessä ja kursseista jää ties kuinka monta tuntia pois. Luki- on ensiluokkalaisille asia tuskin on yhtä vakava. Heillä on vielä runsaasti aikaa kirjoituksiin, joten menetettyjä tunteja voi vielä paikata. Pian kirjoittavilla kolmosilla on kuitenkin tärkeitä asioita opiskelematta ja yo-kirjoituksiin valmentavia kursseja kesken ja sitten on vielä siirryttävä itsenäiseen opiskeluun. Näinköhän onnistuu? Lomautuksia on tehty opetuslalla aikaisemminkin, ja oppilaiden tulokset huononivat tällöin jonkin verran, joten on melko selvää, että lomautukset vaikuttavat yo-kirjoitusten tuloksiin.

Itsenäinen opiskelu ei tehoa yhtä hyvin kuin koulussa opiskelu opettajien johdolla. Kotona kukaan ei välttämättä ole patistamassa opiskelijoita, ja monet oppivat paremmin kuuntelemalla opettajaa kuin vaikkapa lukemalla itsenäisesti. Lisäksi matemaattisia aineita (esimerkiksi kemia ja fysiikka) voi olla hankalampi sisäistää ilman opettajaa kuin niitä aineita, joissa lähinnä tarvitsee vain lukea.

Aina tulee mietittyä, ketkähän punaniskat näistä säästötoimista päättävät. Kuitenkin on varaa rakennella kaiken maailman kauppakeskuksia, jotka eivät välttämättä edes tuo kaivattua ostovoimaa tarpeeksi, mutta ei ole varaa maksaa opettajille palkkaa.

Samaan aikaan myös peruskoulussa joudutaan tekemään erikoisjärjestelyjä ja tunteja on sieltäkin karsittava. Kuitenkin lukio kärsii lomautuksista enemmän, sillä tunteja ei pidetä ollenkaan. Peruskouluja suojelee perusopetuslaki, mutta onko reilua, että lukiot kärsivät niin paljon enemmän, kun ne kuitenkin ovat todella tärkeitä tulevaisuuden kannalta. Kunnan päätös opettajien lomauttamisesta vaarantaa oppilaiden ja opiskelijoiden oikeudet. Ihme touhua täällä Kouvolassa!

Mielestäni säästötoimien pitäisi kohdistua johonkin aivan muuhun kuin kouluihin. Voisiko esimerkiksi johtajien palkkapusseihin koskea? Toivottavasti päättäjät tekevät hieman toisenlaisia ratkaisuja jatkossa. Sitä odotellessa.

Pinja Vainio

Luovuttajia?

TEKSTI/KUVAT: ANNA MOILANEN

Lukion kesken jättämistä pidetään harvoin järkevänä ratkaisuna. Olisiko kuitenkin aika?

Se on käynyt kaikkien mielessä — ainakin kerran: kesken koeviikon tai kun mikään ei tunnu onnistuvan. Harva muuttaa kuitenkaan sanojaan teoiksi, mutta joskus se on loppujen lopuksi oikea vaihtoehto. Mitä lukion lopettaminen oikeastaan tarkoittaa?

Elina Ellonen, 18, haki aluksi lukioon, koska ei oikein tiennyt, minne muualle mennä. “Ei ollut ammattikoulua, minne olisin halunnut, ja lukio oli sellainen helppo vaihtoehto, sen kautta sain aikaa miettiä enemmän. Totesin jo ykkösellä ja kakkosella, että se [lukio] ei ole mun juttu. Päätin keskeyttää, koska tiesin, että kirjoituksia en pääsisi läpi, tai jos pääsisin, niin en saisi tarpeeksi hyviä arvosanoja, joilla kannattaisi lähteä hakemaan jatkopaikkoja.” Lukio oli tarkoitus käydä läpi neljässä vuodessa, mutta päätös lopettamisesta tuli juuri ennen kevään 2013 yo-kirjoituksia.

Anni Taipale, 18, taas teki päätöksen lopettamisesta toisen vuoden aikana. Ajatus lopettamisesta tuli jo ykkösellä, mutta toisena vuonna alkoi olla niin paljon suorittamattomia kursseja, että päätös oli pakko tehdä. “Olihan se [vaikea päätös], varsinkin kun sitä oli jo vuoden miettinyt. Päätös oli kuitenkin helpottava, kun sen oli tehnyt. Olen tosi tyytyväinen, lukio ei oikein sopinut minulle.”

”Lukio oli sellainen helppo vaihtoehto, sen kautta sain aikaa miettiä enemmän.”

— *Elina Ellonen*

”Vähän liian nuorena pitäisi tietää, mitä haluaa opiskella.”

— *Anni Taipale*

Valtakunnallisesti lukion keskeyttäneiden määrä on pysynyt neljän prosentin tienoilla viimeiset kymmenen vuotta. Pojat keskeyttävät tyttöjä enemmän, mutta ero on suhteellisen pieni. Melkein puolet ovat jatkaneet opiskelua esimerkiksi ammattikoulussa, ja 19 prosenttia keskeyttäneistä on mennyt suoraan töihin. Lukion keskeyttäneitä on kuitenkin selvästi vähemmän kuin esimerkiksi ammattikoulun keskeyttäneitä: heistä kun jopa yhdeksän prosenttia jättää leikin kesken, ja vain 0,9 prosenttia jatkoi opiskelua toisella linjalla tai koulutussektorilla.

Sekä Elinan että Annin vanhemmat ymmärsivät ja tukivat heidän päätöstään, kun olivat nähneet, miten lukio oikeasti sujuu. “Ei ne olisi kuitenkaan hyväksyneet sitä päätöstä, jos mä en olisi aikonut hakea yhteishaussa kouluun ja hakenut töitä vaan jäänyt vain kotiin makaamaan”, Elina sanoo. Hän on lopettamisen jälkeen hakenut töitä ja uuteen kouluun sekä miettinyt tulevaisuutta. Anni on pitänyt pienen loman, mutta kesäksi hän on hakenut töitä.

Jos Anni olisi nyt ysiluokkalainen yhteishakua tekemässä, hän valitsisi toisin. “Nyt kun olen käynyt kokeilemassa, millaista lukio on, tiedän, ettei se ole mun juttu. Minun mielestä vähän liian nuorena pitäisi tietää, mitä haluaa opiskella — mä kun en vielä kukaan oikein tiedä.” Elina hakisi ammattikouluun, jos saisi tehdä päätöksen uudestaan. “En hakisi lukioon, jos olisin yhtä rohkea kuin nyt.”

Muutaman vuoden opiskelun jälkeen kumpikin voi kuitenkin todeta, ettei tyhjin käsin tarvinnut lukiosta lähteä. Molemmat ovat saaneet hyviä kavereita ja jotkut opettajat ovat jääneet mieleen. “Oli myös kiva kokea vanhojentanssit ja penkkarit, ne ovat molemmat olleet ikimuistoisia”, Elina hymyilee.

Lukion lopettaminen ei ole helppo päätös, eikä mikään pienikään. Anni suosittelee harkitsemaan päätöstä tarpeeksi kauan, muttei loputtomiin. “Kannattaa miettiä tarkkaan, ettei heti yhden huonon koulupäivän jälkeen [lopetta]. Minäkin mietin monta kertaa jo ensimmäisenä vuonna, että lopetan, mutta päätin vielä kokeilla. Ei kuitenkaan kannata kolmea vuotta miettiä. Ei siis hätiköintiä, kenenkään mielestä koulu ei ole aina kovin kivaa.”

TEKSTI/ KUVAT : ANNA MOILANEN
 VANHOJENTANSSIT:

PÄIVÄ PRINSESSANA

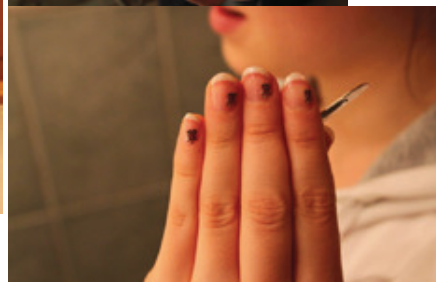
4:45

Herätys! Edellisenä iltana laitettut paplarit pois päästä ja takkuja siloittelemaan. Meikkaaja/kampaaja Heidi saapuu jo viideltä.

5:15

Päivä alkaa hiustenlaitolla. Kampaus on suunniteltu ja kokeiltu jo etukäteen, jottei tule yllätyksiä.

6:00

Seuraavana vuorossa on meikki, joka on myös etukäteen suunniteltu. Heidi on Pinjan sukulainen, joten homma hoituu ilmaiseksi. "Tämä on minun 18-vuotissyntymäpäivälahja."

7:00

Aamupalalle! ”Mitähän tässä uskaltaisi syödä?” Ähky ei kuulu päivän suunnitelmiin.

8:00

Mekko päälle ja korvakorut korviin. Pinja alkaa olla valmis.

Pinja ja tanssipari Kevin Parras tanssimaassa omaa tanssia Kuusankoskitalolla.

10:00

Ensimmäiset tanssit alkavat Kuusankoskitalolla. Tänä vuonna vanhat tanssivat myös oman tanssin. ”Omasta tanssista oli kauhea stressi, mutta oli hieno tunne, kun yleisö alkoi vislata ja kannustamaa. Silloin tiesi, että onnistuttiin.”

”Oli aivan mieletön päivä.”

Pinjan Budjetti Vanhojen tansseihin:

Mekko: 250e

Kengät: 120e

Meikki ja hiukset: 0e

Muu: yhteensä n.130e

Vanhojentanssit,

kaiken sen rahan arvoiset

Lukion toisella vuodella pidettävät vanhojentanssit kuuluvat lukion kohokohtiin, ainakin jos tytöiltä kysytään. Perinteisesti Vanhojentansseja tanssitaan, kun abit pääsevät lukulomalle ja kakkosista tulee koulun vanhimpia. Vanhojentanssit ovat muuttuneet vuosi vuodelta aina nykyaikaisempaan suuntaan — ja kalliimmiksi. Yhteen päivään voi helposti hurahtaa vaikka tonni. Päivä on monesti kuitenkin sen arvoinen: ”Oli aivan mieletön päivä. En vaihtaisi mihinkään”, Pinja naurahtaa. ”Päivä meni tosi nopeasti, ja aikataulut oli tiukat, mutta sen lisäksi en keksi mitään huonoa sanottavaa.”

TEKSTI/KUVAT: MARIA KOIVUKARI,
RIINA JÄÄSKELÄINEN, PINJA VAINIO

Pukeutuva vs

Elina Uotinen, 12C

Kuvaile omaa tyyliäsi kolmella sanalla

- Monipuolinen, yhdistelevä ja rento.

Kumpi on tärkeämpää: vaatteiden mukavuus vai hyvä ulkonäkö?

- Sekoitus molempia ulkonäön voittaessa. En ostaisi mitään pelkästään mukavuuden vuoksi.

Miten mielestäsi kannattaisi pukeutua kouluun?

- Mitä vain missä itse viihtyy. Opiskeluunkin keskittyy paremmin, jos tuntee olonsa hyväksi.

Millaisia vaatteita ei mielestäsi kuuluisi laittaa kouluun?

- Itse jättäisin ainakin ne kaikkein kesäisimmät vaatekappaleet odottelemaan lomaa.

Pukeudutko kouluun eri tavalla kuin muualle?

- En näe syytä vaihtaa tyyliäni koulun ja vapaa-ajan välillä, mutta saatan joskus valita kouluun jotakin hillitympää.

Onko sinulla tyyli-idoleita?

- Löydän inspiraatiota ympäri nettiä: erityisesti bloggaaja Jennifer Im on jäänyt mieleen. Hän tekee tyyliinsä liittyviä videoita Youtubeen.

”En ostaisi mitään pelkästään mukavuuden vuoksi.”

Onko tyyliäsi muuttunut paljon viime vuosina?

- Käytin yläasteella paljon mustaa ja en miettinyt tarkemmin pukeutumistani. Nykyään tyylini on monipuolisempi ja harkitumpi sekä muuttuu jatkuvasti.

Mistä ostat vaatteita ja asusteita?

- Nettikaupoista suosikkieni joukosta löytyy esimerkiksi Nasty Gal ja Gypsy Warrior. Löydän mieleisiäni vaatteita helposti ja nopeasti netistä. Nautin kuitenkin enemmän perinteisestä shoppailusta, koska vaatteet näkee itsensä päällä.

Ostatko mieluummin vähän ja kalliimpaa vai enemmän ja halvempaa?

- Suosin halvempaa, koska maksan itse vaatteeni ja saan näin ostettua enemmän.

Rennosti Pukeutuva

Pinja Pöntinen, 11A

Kumpi on tärkeämpää: vaatteiden mukavuus vai hyvä ulkonäkö?

- Molemmat ovat tärkeitä, mutta ehkä mukavuus on hieman tärkeämpää.

Miten mielestäsi kannattaisi pukeutua kouluun?

- Se riippuu ihmisestä. Kannattaa laittaa sellaisia vaatteita, joista itse tykkää.

Pukeudutko kouluun eri tavalla kuin muualle?

- En. Ei ole syytä pukeutua muualle eri tavoin kuin kouluunkaan, enkä jaksaa miettiä, miten eri tavoin muualle muka pitäisi pukeutua.

Onko tyylisi muuttunut viime vuosina?

- Kyllä ja ei. Kasilla minulla oli samankaltainen tyyli kuin nyt. Välillä pukeuduin ”samalla lailla, kuin kaikki muut” ja sitten vaihdoin takaisin tähän tyyliin.

Mistä ostat vaatteita ja asusteita?

- Ostan vaatteeni Ridestoresta, Emp:ltä ja joskus ostan joitakin vaatteita H&M:ltä.

Ostatko mieluummin vähän ja kalliimpaa vai enemmän ja halvempaa?

- Mieluummin kallista, koska kalliissa vaatteissa laatu on parempi ja halpa vaate menee helpommin rikki.

”Minulle on sanottu, että on hienoa, kun en ole samanlainen kuin kaikki muut.”

Kuinka kauan sinulla menee valmistautumiseen aamulla?

- Herään 20 minuuttia ennen lähtöä. Laitan vain vaatteet päälle, siinä menee joku 5 minuuttia.

Onko tyyliäsi kommentoitu jotenkin?

- On, mutta yleensä positiivisessa mielessä. Minulle on sanottu, että on hienoa, koska en ole samanlainen kuin kaikki muut ja uskallan olla oma itseni.

Paljon käytät rahaa vaatteisiin?

- Se riippuu hieman. Joskus ostan vaatteita kerran kuussa, joskus joka toinen kuukausi, mutta rahaa menee yleensä noin 60-80 euroa.

Ei **TUURIA**KUVAT: ANNA MOILANEN,
OMAT KOTIALBUMITvaan **TAITOA**

Koulunkäynti ei ole kaikki kaikessa: monelle harrastukset menevät kaiken edelle, tai ainakin vievät suuren osan vapaa-ajasta.

Elias
Inkilä

“Olin ehkä 4-vuotias, kun aloitin jalkapallon, joskus hyvin pienenä kuitenkin. Aloitin koska se oli siistiä ja kaverit innostivat mukaan. Vaikka se onkin väärä ajattelutapa, niin minulle jalkapallo on sata kertaa tärkeämpää kuin koulu. Koulun pitäisi olla tärkeämpää. Jalkapallo vaikuttaa koulunkäyntiin niin, etten ikinä ole koulussa vaan pelaan aina jalkapalloa. Harjoituksia on päivittäin, pelejä kerran viikossa. Talvisin vähemmän, mutta kesäisin taas enemmän. Tahtoisin pelata jalkapalloa tulevaisuudessakin, mutta jos se ei onnistu, niin teen jotain muuta. Nykyään jalkapallo ei maksa minulle mitään: saan itse rahaa, koska mä pelaan. Jos vertaa jääkiekkoon niin jääkiekko on kallis harrastus ja jalkapallo taas on halpa harrastus. Mutta kyllä se silti jonkin verran maksaa. Jos en pelaisi, niin ehkä opiskelisin jotain. Hankkisin myös normaalin elämän: tämä elämä ei ole normaalia, tämä on unelmaa. Mä nautin jalkapallosta. Elämässä pitää tehdä kaikkea mikä on kivaa, ja minun mielestäni jalkapallo on kivaa.”

”Minulle jalkapallo on sata kertaa tärkeämpää kuin koulu.”

IKÄ: 18
LAJI: Jalkapallo
JOUKKUE: Mypa

Kevin Parras

“Muutin Suomeen Virostta jääkiekon takia: siellä on huono taso, joten jonnekin muualle oli päästävä. Ennen kuin tulin tänne, olin Saksassa, mutta tykkään olla enemmän täällä. Aloitin jääkiekon 6-vuotiaana — isä pelasi myös jääkiekkoa. Vanhemmat ovat hyvin suhtautuneet minun menoihini: he ovat vain tyytyväisiä jos minä olen tyytyväinen. Koulu on minulle myös tärkeää, en olisi koulussa jos jääkiekko olisi tärkeämpää. Harrastukseni vaikuttaa kuitenkin koulunkäyntiin: jos mä olen joka päivä koulun jälkeen jäällä 3-4 tuntia, niin läksyjä ei tule tehtyä niin usein.

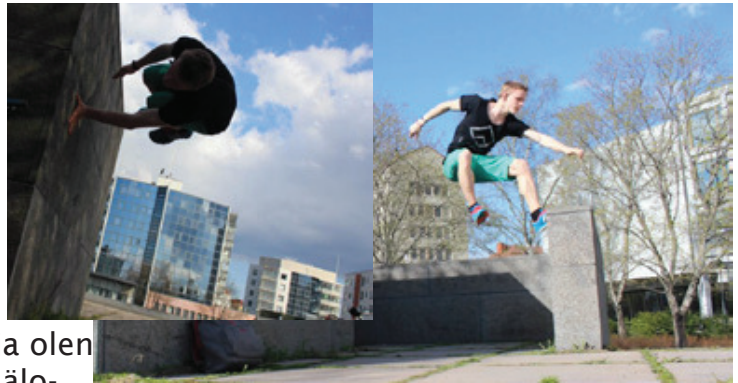
”Jos jääkiekko olisi tärkeämpää, en olisi koulussa.”

IKÄ: 18
LAJI: Jääkiekko
JOUKKUE: KooKoo
TREENEJÄ: 5-6 per viikko
PELEJÄ: viime vuonna 65

Saa nähdä mitä jääkiekosta tulee, jos homma toimii pelaan varmasti jääkiekkoa, mutta pitää myös opiskella jotakin. Suomessa aion olla vielä ainakin ensi vuoden ja varmaan sen jälkeenkin, en vielä tiedä, mutta kyllä minä täällä vielä muutaman vuoden aion olla. Vieroon on helppo päästä, kun se on kerran niin lähellä.”

Juha Matikainen

“Parkour on pisteestä A pisteeseen B siirtymistä mahdollisimman nopeasti ympäristön esteitä hyväksi käyttäen. Harjoittelen noin neljä kertaa viikossa, ja olen harrastanut parkouria kuusi vuotta. Kesälomalla saattaa mennä koko päivä ulkona harjoittelemassa. Treenaan siis aina, kun pystyn. Innostuin lajista, kun kaverini näytti videon parkourista ja alettiin harjoitella. Siitä se sitten lähti. Vahinkoja ei ole tullut kuin muutama ruhje ja mustelma, ei mitään vakavampaa.”

IKÄ: 16
LAJI: Parkour
ALOITTANUT: n. 6 vuotta sitten

”Kesälomalla saattaa mennä koko päivä ulkona harjoittelemassa.”

TEKSTI: ANNA MOILANEN, RIINA JÄÄSKELÄINEN, MARIA KOIVUKARI, MOONA VAINIKKA, JULIA VIITANEN

Karita Kohtala

“Aloitin painiharrastuksen ensimmäisellä luokalla, eli kokemusta on kertynyt pian kymmenen vuoden ajan. Aloitin painimisen, koska ei ollut muutaakaan tekemistä ja koska isä oli myös paininut aiemmin. Jäin koukkuun lajin monipuolisuuteen. Tuskin olisin näin pitkään jaksanut lajia harrastaa, ellei se olisi kivaa. Yksi lajin parhaista puolista on kilpailumatkat ulkomaille. Ulkomaille edustamaan pääseminen on helpompaa meille tytöille kuin pojille, koska Suomessa on vain vähän tyttöpainijoita. Kilpailumatkoilla ei kylläkään paljon nähtävyyksiä katsella vaan keskitytään painimiseen. Olen joutunut jättämään pitkiä ulkomaan valmennusleirejä väliin koulun takia, mutta myös olemaan pois koulusta harrastukseni takia. Yläasteella koulusta poissa oleminen oli helpompaa; nyt lukiossa on vaara jäädä heti jälkeen. Hopeasijasta Pajulahden kisoissa jäi hyvä fiilis, ja voitto oli aivan pienestä kiinni.”

”Jäin koukkuun lajin monipuolisuuteen.”

IKÄ: 16
LAJI: Paini
PARHAIN SIJOITUS:
SM-hopeaa

Kalle Tuovinen ”Kasuaali”

“Musiiikin tekemisen aloitin tammikuussa 2012. Aluksi se oli vaan sellaista kokeilua ja suunnan hakemista. Pikkuhiljaa aloin kiinnostua enemmän ja jäin pahasti koukkuun biisien kirjoitteluun. Vähitellen aloin nauhoittaa tuotoksia, ja siitä lähtien olen julkaissut melko säännöllisesti jotain uutta. Kasuaali ei ole mun alkuperäinen artistinimi, mutta edellinen nimeni oli jo jollain käytössä, joten kehiteltiin uusi. Mielestäni tämä kuvastaa luonnettani hyvin. Joukosta erottuminen ei ole helppoa, mutta intohimo vie minua eteenpäin! Jos jotain haluaa, sen eteen pitää tehdä töitä. Haukkujia riittää jonoksi asti, mutta onneksi on ihmisiä, jotka kannustavat jaksamaan. Tarpeeksi en voi kiittää kaverien tukea. Suurin haave on ehdottomasti päästä esiintymään Suomen suurimmille festivaaleille ja olla kuunnelluimpien kappaleiden Top-10-listalla. Ja nämähän eivät ole haaveita, vaan nämä toteutumaan, haha!”

IKÄ: 18
Räppäri
LEMPIARTISTEJA:
mm. Eminem, Mobb
Deep, Tupac, Eino Antiwäkki ja

SARJAKUVAT

PIIRTÄJÄ: ELINA ÄIJÄLÄ

